

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx.xx 2011 om ændring af Landstingslov om fiskeri
(Ændringer om ejerskab og kvoteloftbegrænsninger)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

2. behandling

Jeg skal hermed på vegne af Naalakkersuisut takke Inatsisartuts udvalg for Fiskeri, Fangst og Landbrug for deres grundige arbejde og Naalakkersuisut vil gerne takke flertallet i udvalget for at indstille det fremlagte forslag til vedtagelse.

En af de grundlæggende forudsætninger bag ændringerne i denne første fase af lovgivningsarbejdet er udvidelse af kredsen af aktører indenfor fiskeriet. Naalakkersuisut er derfor enig med udvalget i, at der skal indføres krav til de personer, som i fremtiden kan træde ind i erhvervet. Det at drive en fiskerivirksomhed på en effektiv måde kræver, at mange faglige kompetencer indenfor logistik og driftsplanlægning, økonomistyring, markedsvurdering m.fl. forenes med evnerne til at drive selve fiskeridelen på havet. På hvert felt kræves høje krav, således at målet om et økonomisk bæredygtigt fiskeri kan nås bedst muligt.

Den anden ændring er forhøjelse af kvoteloftet i det kystnære rejefiskeri fra 10 % til 15 %. Den aktuelle rådgivning fra biologerne er nedsættelse af TAC for rejefiskeriet i Vestgrønland aktualiserer ønsket om en forhøjelse, som er en forudsætning for en bedre indtjening i fiskeriet.

Efter vedtagelsen kan 2. fase af lovgivningsarbejdet igangsættes, hvor en række vigtige politiske beslutninger skal tages for at kunne takle en række udfordringer, herunder

1. generationsskifte
2. spørgsmål om udenlandsk ejerskab
3. landingspligt
4. ressourcerente
5. opdelingen i kystnært og havgående fiskeri
6. opsigelsesvarsel for kvoteandele

Naalakkersuisut vil gerne pointere, at ovennævnte er nært forbundne udfordringer. Eksempelvis vil rederiernes evne til at øge ressourcerenten under givne forhold øges ved en højere indtjening ved fjernelse af landingspligten.

Administrativt er man allerede i gang med at forberede 2. fase, hvor man sammen med KNAPK og GA diskuterer problemstillingerne og vil komme med indstillinger. Naalakkersuisut ser i den forbindelse frem til et godt samarbejde med erhvervet samt Inatsisartutts medlemmer og ikke mindst med Fiskeri-, Fangst- og Landbrugsudvalget.

Naalakkersuisut er orienteret om, at koncentrationen af ejerskabet indenfor fiskeriet er et emne, som har optaget udvalgets medlemmer. På dette punkt anbefalede Fiskerikommissionen netop en lovfæstelse af de maksimale grænser for kvoteandele i fiskeriet, således at rederierne kan få et dispositionsgrundlag i deres udviklingsplaner. Frem for at have komplicerede regler om direkte og indirekte ejerandele kan en forenkling overvejes ved at afskaffe opdeling i kystnært og havgående fiskeri med hver sit kvoteloft. Politisk kan man beslutte, at ét selskab kan have rådighed over maksimalt 10%, 20%, 30% eller højere andele i et samlet reguleringsområde art for art på grundlag af enkle og alment accepterede spilleregler. Store fartøjers adgang nær kysten kan derefter reguleres ved hjælp af objektive kriterier såsom skibslængder, fiskegrej og andre enkle reguleringsværktøjer.

Erfaringer viser, at det kan blive svært at forene ønsker fra forskelle interessenter indenfor fiskerisektoren i 2. fase af lovgivningsarbejdet. Derved forstærkes behovet for nogle velovervejede politiske beslutninger. I tidens løb er der foretaget meget detaljerede analyser på grundlag af input fra mange parter med vidt forskellige interesser. Ønsket om at foretage yderligere analyser vil af mange blive anset for politisk ubeslutsomhed og skal samtidig ses i lyset af andre samfundsvigtige beslutninger, som Inatsisartut skal tage i de kommende år.

Påstanden om, at Naalakkersuisut handler hen over hovedet på fiskerne, vil vi gerne sætte spørgsmålstegn ved. Alle relevante interesseorganisationer er blevet hørt og disse organisationers levering af data og argumenter har været meget forskelligartet. Objektive og subjektive data analyseres og vurderes grundigt i denne forbindelse.

Definitionen af en fisker er i dag et vidt begreb. Naalakkersuisut holder sig løbende orienteret om de enkelte selskabers andele af det samlede fiskeri. Opgøres fiskeriet efter omsætning eller kvoteandele, foretages en meget stor del af fiskeriet af selskaber, hvor de enkelte selskabers medarbejdere er sammensat af dygtige fiskere, bogholdere, indkøbere, sælgere etc.

Ønsket om spredning af ejerskabet kan ske anskues på mange måder. Eksempelvis har selskabet Ice Trawl en relativ stor rådighed over kvoteandele, men selskabet ejes faktisk af en stor kreds. 50 % af selskabet ejes af det samfundsejede selskab Royal Greenland, mens resten ejes af personer og selskaber, som er fusioneret efter at have været involveret i mange forskellige fiskeriselskaber.

Omkring ”kvote-ejerskab”, som vi foretrækker at kalde ”rådighed over kvoter”, ønsker oppositionen at udfylde ”hullerne i loven, inden man behandler ændringer i loven.” Det skal pointeres, at gældende lovgivning følges – oven i købet lovgivning, som er besluttet i tæt samarbejde mellem og med de partier, som i dag udgør oppositionen.

Naalakkersuisut ser frem til konstruktive debatter baseret på saglige argumenter og mindre på subjektive argumenter. Naalakkersuisut ser helst en bred enighed på tværs af de politiske partier, således at fiskerisektoren kan arbejde og planlægge i en positiv politisk atmosfære.